

naar man har naaet den Alder, faa den Alderdomsunderstøttelse, som Kommunerne for Tiden tildeler. Jeg synes ikke, det er en Udsigt, man kan forlange, at Ungdommen skal være tilfreds med; hvis de unge andre Steder har bedre Udsigter, synes jeg let, man vil kunne forstaa, at de drager derhen.

Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) troede, at man paa betryggende og god Maade kunde løse hele dette Spørgsmaal uden noget som helst Indgreb i den private Ejendomsret. Det ærede Medlem vil kunne forstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke ønsker, at man skal gribe ind i den private Ejendomsret, fordi jeg ogsaa selv er Ejendomsbesidder; men jeg tror ikke paa, at man kan løse dette Spørgsmaal uden at gribe ind i den private Ejendomsret. Tiden vil vise det. Jeg føler mig ganske overbevist om, at man kommer ikke uden om Ekspropriationen, og en Ekspropriation, hvorved man ikke forhøjer Jordprisen her i Landet; det vil med andre Ord sige, at man finder en saadan Form for Ekspropriation, at man ikke kommer til at betale højere Pris for Jord ved at faa den eksproprieret end ved at købe den i det aabne Marked.

Det samme ærede Medlem var ogsaa imod de periodiske Vurderinger. Jeg forstaaer ikke denne Betragtning. Hvad er Hensigten med dem, og hvad er i det hele taget i første Omgang Hensigten med disse Lovforslag? Det er, at Staten skulde derigennem erhverve Jord og igen give den til Brug til dem, der ønsker det — man maa indrømme, at det er vanskeligt i Øjeblikket selv at skaffe sig Jord —, ikke saaledes, at de selv faar den fulde Ejendomsraadighed over Jorden, som vi kender fra det almindelige Selveje, men saaledes, at de faar den fuldkomne Brugsret til Jorden. Og maa man nu alligevel ikke indrømme, at det, som enhver Borger her i Landet, der selv ønsker at drive Jord, og som forstaaer at drive Jord, har Krav paa, er at faa Brugsret til et Stykke Jord? Derimod kan jeg ikke se, at han kan stille Krav om at eje den Jord, som han nu en Gang skal bruge og bygge og bo paa. En sikret Brugsret til Jorden, saaledes at Samfundet i øvrigt fastholder sin Ret til Jorden, tror jeg er den Form, man kommer til at gaa ind paa. I Overensstemmelse med disse Grundbetragtninger gaar den paagældende Bestemmelse ogsaa ud paa, at hvis man kan købe Jord i det frie Marked, og hvis man kan faa tilstrækkelig Jord ved Tvangsauktion, anvender man ikke Ekspropriation.

Adskillige ærede Medlemmer siger nu, at der bliver ikke Brug for Ekspropriation, derfor kan man ganske stryge denne Paragraf. Nej, man kan netop ikke stryge den; thi det er den Trumf, man har i Baghaanden for at garantere, at man ikke kommer til at give højere Priser for Jord, end den virkelig er værd i det givne Øjeblik, og at man ikke ved alle disse Foranstaltninger yderligere paa kunstig Vis forhøjer Jordprisen. Statsministeren omtalte den gældende Husmandslov; ingen vil kunne benægte, at det Tilskud, som Staten giver til Oprettelse af Husmandsbrug, paa en vis Maade bidrager til paa kunstig Vis at hæve Jordprisen; thi dette, at man giver en Køber gode Betingelser for at købe en Vare som f. Eks. Jord, bevirker, at Prisen paa den stiger. Det gælder om alle andre Varer, og saaledes forholder det sig formentlig ogsaa med Hensyn til Jorden. Det, som man altsaa her vil undgaa, og som har været Skavanken i de forløbne Aar, er netop dette, at de tilfældige Jordejere indkasserer den forhøjede Jordpris, og at de, der, efterhaanden som Tiden gaar, skal købe Jord, maa betale de høje Priser og for Fremtiden svare Renter af dem.

Det ærede 7de Medlem for Svendborg Amt (J. Jacobsen) nævnedes i denne Forbindelse, at man maaske skulde gaa den Vej, at Staten gav Præmier til den Ungdom ude paa Landet, der særlig sparede sammen til Oprettelse af Smaabrug. Jeg er ikke sikker paa, at det ikke er en Vej, ad hvilken man kunde komme frem. Det ærede Medlem tilføjede, at han var ikke bange, selv om det skulde koste en betydelig Sum Penge. Nu taler man netop i disse Dage om, at der bruges alt for mange Penge, men det kommer selvfølgelig an paa, hvortil de bruges. Skulde man imidlertid gaa den Vej at støtte Sparsommeligheden paa denne Maade, maatte man først og fremmest sikre sig, at de Penge, som Staten saaledes giver dem, der sparer og dygtiggør sig ude paa Landet, ikke gaar i de private Jordejeres Lomme, og derfor er det første, man skal sikre sig, dette, at man ikke ved disse Foranstaltninger paa kunstig Vis hæver Jordprisen og dermed gør det endnu vanskeligere for Ungdommen i Fremtiden at komme i Besiddelse af Jord. Det samme ærede Medlem spurgte mig, hvad Meningen var med § 11, om Meningen var, at de vedkommende skulde eje den Sum, som var nødvendig for, at de kunde komme i Virksomhed, naar man kun stillede dem i Udsigt at faa Jord og Bygninger uden nogen Udbetaling. Det